

OTKRIVENJE

SVETOGA JOVANA BOGOSLOVA

GLAVA 1

Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade njemu Bog, da pokaže slugama svojim a koje su skoro biti, i pokaza, poslavi po anđelu svojemu sluzi svojemu Jovanu,

1:2 Koji svjedoči riječi Božju i svjedočanstvo Isusa Hrista, i a koje su vidje.

1:3 Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroka, i a koje su napisano u njemu; jer je vrijeme blizu.

1:4 Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jest, i koji bježe, i koji će doći; i od sedam duhova koji su pred prijestolom njegovim;

1:5 I od Isusa Hrista, koji je svjedok vjerni, i prvenac iz mrtvih, i knez nad carevima zemaljskima, koji nas ljubi, i umi nas od grijeha naših krvlju svojom;

1:6 I uini nas careve i svetnike Bogu i ocu svojemu; tome slava i čava va vijek vijeka. Amin.

1:7 Eno, ide s oblacima, i ugleda ga svako oko, i koji ga probode; i zaplaka za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista.

1:8 Ja sam alfa i omega, početak i svratak, govori Gospod, koji jest, i koji bježe, i koji će doći, svedritelj.

1:9 Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bijah na ostrvu koje se zove Patmos, za riječi Božju i za svjedočanstvo Isusa Hrista.

1:10 Bijah u duhu u dan nedjeljni, i a koje su za sobom glas veliki kao trube koje govoraše: ja sam alfa i omega, prvi i posljednji;

1:11 I a koje su vidio napisane u knjigu, i a koje su u crkvama koje su u Aziji: u Efesu, i u Smirni, i u Pergamu, i u Tiatiri, i u Sardis, i u Filadelfiji, i u Laodikeji.

1:12 I obazre se da vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazre se da vidjeh sedam svijećnjaka zlatnih,

1:13 I usred sedam svijećnjaka kao sina ovisjega, obuena u dugačku haljinu, i opasana po prsima pojasom zlatnim.

1:14 A glava njegova i kosa bijaše bijela kao bijela vuna, kao snijeg; i oči njegove kao plamen ognjeni;

1:15 I noge njegove kao mjed kad se rastopi u peći; i glas njegov kao huk vode mnogih;

1:16 I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovih izlazaše matar s obje strane, i lice njegovo bijaše kao a koje su sija u sili svojoj.

1:17 I kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovim kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreći mi: ne boj se, ja sam prvi i posljednji,

1:18 I a koje su: i bijah mrtav i evo sam a koje su va vijek vijeka, amin. I imam ključeve od pakla i od smrti.

1:19 Napiši dakle a koje su si vidio, i a koje su je, i a koje su biti potom;

1:20 Tajna sedam zvijezda koje si vidio na desnicima mojoj, i sedam svijećnjaka zlatnih: sedam zvijezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svijećnjaka koje si vidio jesu sedam crkava.

GLAVA 2

An|elu Efeske crkve napi{i: tako govori onaj {to dr`i sedam zvijezda u desnici svojoj, i {to hodi posred sedam svije}njaka zlatnijeh:

2:2 Znam tvoja djela, i trud tvoj, i trpljenje tvoje, i da ne mo`e{ snositi zlijeh, i isku{ao si one koji govore da su apostoli a nijesu, a na{ao si ih la`ne;

2:3 I podnio si mnogo, i trpljenje ima{, i za ime moje trudio si se, i nijesi sustao.

2:4 No imam na tebe, {to si ljubav svoju prvu ostavio.

2:5 Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva djela ~ini; ako li ne, do}i }u ti skoro, i dignu }u svije}njak tvoj s mjesta njegova, ako se ne pokaje{.

2:6 No ovo ima{ {to mrzi{ na djela Nikolinaca, na koja i ja mrzim.

2:7 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkva-ma: koji pobijedi da}u mu da jede od drveta `ivot-noga koje je nasred raja Bo`ijega.

2:8 I an|elu crkve Smiranske napi{i: tako govori prvi i po{ljednji, koji bje{e mrtav, i evo je `iv:

2:9 Znam tvoja djela, i nevolju i siroma{tvo (ali si bogat), i hule onijeh koji govore da su Jevreji a nijesu, nego zbornica sotonina.

2:10 Ne boj se ni oda {ta {to }e{ postradati. Gle, |avo }e neke od vas metati u tamnicu, da se isku- {ate, i ima}ete nevolju do deset dana. Budi vjeran do same smrti, i da}u ti vijenac `ivota.

2:11 Ko ima uho da ~uje neka ~uje {ta govori Duh crkva-ma: koji pobijedi ne}e mu nauditi druga smrt.

2:12 I an|elu Pergamske crkve napi{i: tako go- vori onaj {to ima ma~ o{tar s obje strane:

2:13 Znam djela tvoja, i gdje `ivi{, gdje je prije- sto sotonin; i dr`i{ ime moje, i nijesi se odrekao vjere moje i u one dane u koje je Antipa, vjerni svjedok moj, ubijen kod vas, gdje `ivi sotona.

2:14 No imam na tebe malo, {to ima{ tu koji dr- `e nauku Valaama, koji u~a{e Valaka da polo`i sa- blazan pred sinovima Izrailjevijem, da jedu `rtve idolske, i da se kurvaju.

2:15 Tako ima{ i ti koji dr`e nauku Nikolinaca, na koju ja mrzim.

2:16 Pokaj se dakle; ako li ne, do}i }u ti skoro, i vojeva}u s njima ma~em usta svojih.

2:17 Ko ima uho da ~uje neka ~uje {ta govori Duh crkva-ma: koji pobijedi da}u mu da jede od mane sakrivene, i da}u mu kamen bijel, i na kame- nu novo ime napisano, kojega niko ne zna osim onoga koji primi.

2:18 I an|elu Tijatirske crkve napi{i: tako govo- ri sin Bo`ij, koji ima o~i svoje kao plamen ognjeni, i noge njegove kao mjed:

2:19 Znam tvoja djela, i ljubav, i slu`bu, i vjeru, i trpljenje tvoje, i djela tvoja, i da po{ljednijeh ima vi{e od prvijeh;

2:20 No imam na tebe malo, {to dopu{ta `eni Jezavelji, koja govori da je proro~ica, da u~i i da vara sluge moje da ~ine preljubu i da jedu `rtvu idolsku.

2:21 I dadoh joj vrijeme da se pokaje od kurvar- stva svojega, i ne pokaja se.

2:22 Evo je ja me}em na odar, i one koji ~ine preljubu s njom u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojijeh djela.

2:23 I djecu njezinu pobi}u na mjesto; i pozna}e sve crkve da sam ja koji ispitujem srca i bubrege, i da}u vam svakome po djelima va{im:

2:24 A vama govorim i ostalima koji su u Tijati- ru koji nemaju nauke ove, i koji ne poznaju dubina sotoninijeh (kao {to govore): ne}u metnuti na vas drugoga bremena,

2:25 Osim koji imate, dr`ite dokle do|em.

2:26 I koji pobijedi i odr`i djela moja do kraja, da}u mu vlast nad neznabo{cima;

2:27 I pa{e ih gvozdеном palicom, i oni }e se razdrobiti kao sudovi lon~arski; kao i ja {to primih od oca svojega;

2:28 I da}u mu zvijezdu danicu.

2:29 Ko ima uho da ~uje neka ~uje {ta govori Duh crkva-ma.

GLAVA 3

I an|elu Sardske crkve napi{i: tako govori onaj {to ima sedam Duhova Bo`ijih, i sedam zvijezda: znam tvoja djela, da ima{ ime da si `iv, a mr-tav si.

3:2 Stra`i, i utvr|uj ostale koji ho}e da pomru; jer ne na|oh tvojijeh djela savr{enijeh pred Bogom svojijem.

3:3 Opominji se dakle, kako si primio i kako si ~uo, i dr`i i pokaj se. Ako li ne uzastra`i{, do}i }u na tebe kao lupe`, i ne}e{ ~uti u koji }u ~as do}i na tebe.

3:4 Ali ima{ malo imena i u Sardu, koji ne opogani{e svojijeh haljina, i hodi}e sa mnom u bijelima, jer su dostojni.

3:5 Koji pobijedi on }e se obu}i u haljine bijele, i ne}u izbrisati imena njegova iz knjige `ivota, i prizna}u ime njegovo pred ocem svojijem i pred an|elima njegovima.

3:6 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkvama.

3:7 I an|elu Filadelfijske crkve napi{i: tako govori sveti istiniti, koji ima klju~ Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori.

3:8 Znam tvoja djela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne mo`e zatvoriti; jer ima{ malo sile, i dr`ao si moju rije~, i nijesi se odrekao imena mojega.

3:9 Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su Jevreji i nijesu, nego la`u; evo }u ih u-initi da do|u i da se poklone pred nogama tvojim, i da poznadu da te ja ljubim.

3:10 Jer si odr`ao rije~ trpljenja mojega, i ja }u tebe sa-uvati od ~asa isku{enja, koji }e do}i na savvasioni svijet da isku{a one koji `ive na zemlji.

3:11 Evo }u do}i brzo: dr`i {to ima{, da niko ne uzme vijenca tvojega.

3:12 Koji pobijedi u~ini}u ga stub u crkvi Boga svojega, i vi{e ne}e izi}i napolje; i napisa}u na njemu ime Boga svojega, i ime novoga Jerusalima,

grada Boga mojega, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo.

3:13 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkvama.

3:14 I an|elu Laodikijske crkve napi{i: tako govori Amin, svjedok vjerni i istiniti, po~etak stvorenja Bo`ijega:

3:15 Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vru}. O da si studen ili vru}!

3:16 Tako, budu}i mlak, i nijesi ni studen ni vru}, izbljuva}u te iz usta svojijeh.

3:17 Jer govori{: bogat sam, i obogatio sam se, i ni{ta ne potrebujem; a ne zna{ da si ti nesre}an, i nevoljan, i siromah, i slijep, i go.

3:18 Svjetujem te da kupi{ u mene zlata `e`enoga u ognju, da se obogati{; i bijele haljine, da se obu-e{, i da se ne poka`e sramota golotinje tvoje; i masti o~injom poma`i o~i svoje da vidi{.

3:19 Ja koje ljubim one i karam i pou~avam; postaraj se dakle, i pokaj se.

3:20 Evo stojim na vratima i kucam: ako ko ~uje glas moj i otvori vrata, u}i }u k njemu i ve~era}u s njime, i on sa mnom.

3:21 Koji pobijedi da}u mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja {to pobijedih i sje-doh s ocem svojijem na prijestolu njegovu.

3:22 Ko ima uho neka ~uje {ta govori Duh crkvama.

GLAVA 4

Potom vidjeh: i gle, vrata otvorena na nebu, i glas prvi koji ~uh kao trubu gdje govori sa mnom, re~e: popni se amo, i pokaza}u ti {ta }e biti za ovijem.

4:2 I odmah bih u duhu; i gle, prijesto staja{e na nebu, i na prijestolu sje|a{e neko.

4:3 I onaj {to sje|a{e bija{e po vi|enju kao kamen jaspis i sard; i oko prijestola bje{e duga po vi|enju kao smaragd.

4:4 I oko prijestola bijahu dvadeset i ~etiri prijestola; i na prijestolima vidjeh dvadeset i ~etiri star-

je{ine gdje sjede, obu-ene u bijele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim.

4:5 I od prijestola izla`ahu munje i gromovi i glasovi; i sedam `i`aka ognjenijeh gorahu pred prijestolom, koje su sedam duhova Bo`ijih.

4:6 I pred prijestolom bija{e stakleno more, kao kristal; i nasred prijestola i oko prijestola ~etiri `ivotinje, pune o~iju sprijed i sastrag.

4:7 I prva `ivotinja bje{e kao lav, i druga `ivotinja kao tele, i tre}a `ivotinja ima{e lice kao ~ovjek, i ~etvrta `ivotinja bje{e kao orao kad leti.

4:8 I svaka od ~etiri `ivotinje ima{e po {est krila naokolo, i unutra puna o~iju, i mira ne imaju dan i no} govore{i: svet, svet, svet Gospod Bog svedr`itelj, koji bje{e, i koji jest, i koji }e do}i.

4:9 I kad da{e `ivotinje slavu i ~ast i hvalu onome {to sje|a{e na prijestolu, {to `ivi va vijek vijeka,

4:10 Pado{e dvadeset i ~etiri starje{ine pred onijem {to sje|a{e na prijestolu, i pokloni{e se onome {to `ivi va vijek vijeka, i metnu{e krune svoje pred prijestolom govore{i:

4:11 Dostojan si, Gospode, da primi{ slavu i ~ast i silu; jer si ti saznao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je.

GLAVA 5

I vidjeh u desnici onoga {to sje|a{e na prijestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zape~a}enu sa sedam pe~ata.

5:2 I vidjeh an|ela jaka gdje propovijeda glasom velikijem: ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pe~ate njezine?

5:3 I niko ne moga{e ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju.

5:4 I ja plakah mnogo {to se niko ne na|e dostojan da otvori i da pro~ita knjigu, niti da zagleda u nju.

5:5 I jedan od starje{ina re-e mi: ne pla-i, evo je nadvladao lav, koji je od koljena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pe~ata njezinijeh.

5:6 I vidjeh, i gle, nasred prijestola i ~etiri `ivotinje, i posred starje{ina jagnje staja{e kao zaklano, i ima{e sedam rogova, i sedam o~iju, koje su sedam duhova Bo`ijih poslanijeh po svemu svijetu.

5:7 I do|e i uze knjigu iz desnice onoga {to sje|a{e na prijestolu.

5:8 I kad uze knjigu, ~etiri `ivotinje i dvadeset i ~etiri starje{ine pado{e pred jagnjetom, imaju}i svaki gusle, i zlatne ~a{e pune tamjana, koje su molitve svetijeh.

5:9 I pjevahu pjesmu novu govore{i: dostojan si da uzme{ knjigu, i da otvori{ pe~ate njezine; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga koljena i jezika i naroda i plemena,

5:10 I u~inio si nas Bogu na{emu careve i sve{tenike, i carova}emo na zemlji.

5:11 I vidjeh, i ~uh glas an|ela mnogijeh oko prijestola i `ivotinja i starje{ina, i bje{e broj njihov hiljada hiljada.

5:12 Govore}i glasom velikijem: dostojno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i ja~inu i ~ast i slavu i blagoslov.

5:13 I svako stvorenje, {to je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i {to je na moru, i {to je u njima, sve ~uh gdje govore: onome {to sjedi na prijestolu, i jagnjetu blagoslov i ~ast i slava i dr`ava va vijek vijeka.

5:14 I ~etiri `ivotinje govorahu: amin. I dvadeset i ~etiri starje{ine pado{e i pokloni{e se onome {to `ivi va vijek vijeka.

GLAVA 6

I vidjeh kad otvori jagnje jedan od sedam pe~ata, i ~uh jednu od ~etiri `ivotinje gdje govori kao glas gromovni: do|i i vi|i.

6:2 I vidjeh, i gle, konj bijel, i onaj {to sje|a{e na njemu imadija{e strijelu; i njemu se dade vijenac, i izi|e pobje|uju}i, i da pobijedi.

6:3 I kad otvori drugi pe~at, ~uh drugu `ivotinju gdje govori: do|i i vi|i.

6:4 I izi | e drugi konj ri | , i onome {to sje | a{e na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu se ma~ veliki.

6:5 I kad otvori tre}i pe~at, ~uh tre}u `ivotinju gdje govori: do | i i vi | i. I vidjeh, i gle, konj vran, i onaj {to sje | a{e na njemu ima | a{e mjerila u ruci svojoj.

6:6 I ~uh glas izme | u ~etiri `ivotinje gdje govori: oka p{enice za gro{, i tri oke je~ma za gro{; a ulja i vina ne}e biti.

6:7 I kad otvori ~etvrti pe~at, ~uh glas ~etvrte `ivotinje gdje govori: do | i i vi | i.

6:8 I vidjeh, i gle, konj blijed, i onome {to sje | a{e na njemu bje{e ime smrt, i pakao i | a{e za njim; i njemu se dade oblast na ~etvrtom dijelu zemlje da ubije ma~em i gla | u i smr}u i zvjerinjem zemaljskijem.

6:9 I kad otvori peti pe~at, vidjeh pod oltarom du{e pobijenijeh za rije~ Bo`iju i za svjedo~anstvo koje imahu.

6:10 I povika{e glasom velikijem govore}i: dokle, gospodaru sveti i istiniti! ne sudi{ i ne kaje{ krvi na{e na onima {to `ive na zemlji?

6:11 I dane bi{e svakome od njih haljine bijele, i re~eno im bi da po~inu jo{ malo vremena, dokle se navr{e i drugari njihovi i bra}a njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni.

6:12 I vidjeh kad otvori {esti pe~at, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vre}a od kostrijeti, i mjesec posta kao krv;

6:13 I zvijezde nebeske pado{e na zemlju kao {to smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vjetar zaljulja.

6:14 I nebo se izma~e kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mjesta svojijeh pokrenu{e se.

6:15 I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakri{e se po pe}inama i po kamenjacima gorskijem;

6:16 I govori{e gorama i kamenju: padnite na nas, i sakrijte nas od lica onoga {to sjedi na prijestolu, i od gnjeva jagnjetova.

6:17 Jer do | e veliki dan gnjeva njegov, i ko mo`e ostati?

GLAVA 7

I potom vidjeh ~etiri an | ela gdje stoje na ~etiri ugla zemlje, i dr`e ~etiri vjetra zemaljska, da ne du{e vjetar na zemlju, ni na more, ni na ikako drvo.

7:2 I vidjeh drugoga an | ela gdje se penje od istoka sun~anoga, koji ima{e pe~at Boga `ivoga; i povika glasom velikijem na ~etiri an | ela kojima bje{e dano da kvare zemlju i more, govore}i:

7:3 Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zape~atim sluge Boga na{ega na ~elima njihovima.

7:4 I ~uh broj zape~a}enijeh, sto i ~etrdeset i ~etiri hiljade zape~a}enijeh od sviju koljena sinova Izrailjevijeh;

7:5 Od koljena Judina dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Ruvimova dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Gadova dvanaest hiljada zape~a}enijeh;

7:6 Od koljena Asirova dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Neftalimova dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Manasijina dvanaest hiljada zape~a}enijeh;

7:7 Od koljena Simeunova dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Levijeva dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Isaharova dvanaest hiljada zape~a}enijeh;

7:8 Od koljena Zavulonova dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Josifova dvanaest hiljada zape~a}enijeh; od koljena Venijaminova dvanaest hiljada zape~a}enijeh.

7:9 Potom vidjeh, i gle, narod mnogi, kojega ne mo`e niko izbrojiti, od svakoga jezika i koljena i naroda i plemena, staja{e pred prijestolom i pred jagnjetom, obu~en u haljine bijele, i palme u rukama njihovima.

7:10 I povika{e glasom velikijem govore}i: spa~enije Bogu na{emu, koji sjedi na prijestolu, i jagnjetu.

7:11 I svi an | eli stajahu oko prijestola i starje{i-ne i ~etiri `ivotinje, i pado{e na lice pred prijestolom, i pokloni{e se Bogu.

7:12 Govore}i: amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i ~ast i sila i ja~ina Bogu na{emu va vijek vijeka. Amin.

7:13 I odgovori jedan od starje{ina govore}i mi: ovi obu~eni u bijele haljine ko su, i otkuda do|o{e?

7:14 I rekoh mu: gospodaru! ti zna{. I re~e mi: ovo su koji do|o{e od nevolje velike, i oprae haljine svoje i ubijeli{e haljine svoje u krvi jagnjetovoj.

7:15 Za to su pred prijestolom Bo`ijim, i slu`e mu dan i no} u crkvi njegovoj; i onaj {to sjedi na prijestolu useli}e se u njih.

7:16 Vi{e ne}e ogladnjeti, i ne}e na njih pasti sunce, niti ikakva vru}ina.

7:17 Jer jagnje, koje je nasred prijestola, pa{e ih, i uputi}e ih na izvore `ive vode; i Bog }e otrti svaku suzu od o~iju njihovijeh.

GLAVA 8

I kad otvori sedmi pe~at, posta ti{ina na nebu oko po sahata.

8:2 I vidjeh sedam an|ela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba.

8:3 I drugi an|eo do|e i stade pred oltarom, i ima{e kadionicu zlatnu; i bija{e mu dano mnogo tamjana da da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred prijestolom.

8:4 I dim od ka|enja u molitvama svetijeh izi|e od ruke an|elove pred Boga.

8:5 I uze an|eo kadionicu, i napuni je ognja sa oltara, i baci je na zemlju, i posta{e glasovi i gromovi i sijevanje munja i tresenje zemlje.

8:6 I sedam an|ela koji imahu sedam truba, pripravi{e se da zatrube.

8:7 I prvi an|eo zatrubi, i posta grad i oganj, smije{ani s krvlju, i pado{e na zemlju; i tre}ina drva izgorje, i svaka trava zelena izgorje.

8:8 I drugi an|eo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i tre}ina mora posta krv.

8:9 I umrije tre}ina stvorenja koje `ivi u moru, i tre}ina la|i propade.

8:10 I tre}i an|eo zatrubi, i pade s neba velika zvijezda, koja gora{e kao svije}a, i pade na tre}inu rijeka i na izvore vodene.

8:11 I ime zvijezdi bje{e Pelen; i tre}ina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomrije{e od voda, jer bijahu grke.

8:12 I ~etvrti an|eo zatrubi, i udarena bi tre}ina sunca, i tre}ina mjeseca, i tre}ina zvijezda, da pomr~a tre}ina njihova, i tre}ina dana da ne svijetli, tako i no}i.

8:13 I vidjeh, i ~uh jednog an|ela gdje leti posred neba i govori glasom velikijem: te{ko, te{ko, te{ko onima koji `ive na zemlji od ostalih glasova trubnijeh trojice an|ela, koji }e trubiti.

GLAVA 9

I peti an|eo zatrubi, i vidjeh zvijezdu gdje pade s neba na zemlju, i dade joj se klju~ od studenca bezdana;

9:2 I otvori studenac bezdana, i izi|e dim iz studenca kao dim velike pe}i, i pocrnje sunce i nebo od dima studen~eva;

9:3 I iz dima izi|o{e skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao {to i skorprije imaju oblast na zemlji.

9:4 I re~e im se da ne ude travi zemaljskoj niti ikakoj zeleni, niti ikaku drvetu, nego samo ljudima koji nemaju pe~ata Bo`ijega na ~elima svojima.

9:5 I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih mu~e pet mjeseci; i mu~enje njihovo bija{e kao mu~enje skorpijinog kad ujede ~ovjeka;

9:6 I u te dane tra`i}e ljudi smrt, i ne}e je na}i; i `elje}e da umru, i smrt }e od njih bje`ati.

9:7 I skakavci bijahu kao konji spremljeni na boj; i na glavama njihovima kao krune od zlata, i lica njihova kao lica ~ovje~ija.

9:8 I imahu kose kao kose `enske, i zubi njihovi bijahu kao u lavova;

9:9 I imahu oklope kao oklope gvozdene, i glas krila njihovijeh bija{e kao glas kola kad mnogi konji tr~e na boj;

9:10 I imahu repove kao skorpionje, i `alci bija-hu na repovima njihovima; i dana im bje{e oblast da ude ljudima pet mjeseci.

9:11 I imahu nad sobom cara an|ela bezdana kojemu je ime Jevrejski Avadon, a Gr~ki Apolion.

9:12 Jedno zlo pro|e, evo idu jo{ dva zla za ovi-jem.

9:13 I {esti an|eo zatrubi, i ~uh glas jedan od ~e-tiri roglja zlatnoga oltara koji je pred Bogom,

9:14 Gdje govori {estome an|elu koji ima{e tru-bu: odrije{i ~etiri an|ela koji su svezani kod rijeke velike Eufrata.

9:15 I bi{e odrije{ena ~etiri an|ela koji bijahu pripravljeni na sahat, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju tre}inu ljudi.

9:16 I broj vojnika na konjima bija{e dvjesta hi-ljada hiljada; i ~uh broj njihov.

9:17 I tako vidjeh u utvari konje, i one {to sje|a-hu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovijeh bijahu kao glave lavova, i iz usta njihovijeh izla`a{e oganj i dim i sumpor.

9:18 I od ova tri zla pogibe tre}ina ljudi, od og-nja i od dima i od sumpora {to izla`a{e iz usta nji-hovijeh.

9:19 Jer sila konja bje{e u ustima njihovima, i u repovima njihovima; jer repovi njihovi bivahu kao zmije i imahu glave, i njima i|ahu.

9:20 I ostali ljudi koji ne bi{e pobijeni zlima ovima, ne pokaja{e se od djela ruku svojijeh da se ne poklanjaju |avolima, ni idolima zlatnima i sre-brnima i mjedenima i kamenima i drvenima, koji ni mogu vidjeti, ni ~uti, ni hoditi;

9:21 Niti se pokaja{e od ubistva svojijeh, ni od ~aranja svojijeh, ni od kurvarstva svojega, ni od kra|a svojijeh.

GLAVA 10

I vidjeh drugoga an|ela jaka gdje silazi s neba, koji bje{e obu~en u oblak, i duga bje{e na glavi njegovoj, i lice njegovo bje{e kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni;

10:2 I ima{e u ruci svojoj knji`icu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more, a lijevu na zemlju.

10:3 I povika glasom velikijem, kao lav kad ri~e; i kad on povika, govora{e sedam gromova glasove svoje.

10:4 I kad govori{e sedam gromova glasove svoje, {adijah da pi{em; i ~uh glas s neba koji mi govori: zape~ati {ta govori{e sedam gromova, i ovo ne pi{i.

10:5 I an|eo kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji, podi`e ruku svoju k nebu,

10:6 I zakle se onijem koji `ivi va vijek vijeka, koji sazda nebo i {to je na njemu, i zemlju i {to je na njoj, i more i {to je u njemu, da vremena ve} ne-}e biti;

10:7 Nego u dane glasa sedmoga an|ela kad zatrubi, onda }e se svr{iti tajna Bo`ija, kao {to javi svojijem slugama prorocima.

10:8 I glas koji ~uh s neba, opet progovori sa mnom i re~e: idi i uzmi knji`icu otvorenu iz ruke onoga an|ela {to stoji na moru i na zemlji.

10:9 I otidoh k an|elu, i rekoh mu: daj mi knji-`icu. I re~e mi: uzmi i izjedi je; i grka }e biti u tr-buhu tvojemu, ali u ustima bi}e ti slatka kao med.

10:10 I uzeh knji`icu iz ruke an|elove, i izjedoh je; i bje{e u ustima mojima kao med slatka, a kad je izjedoh, bija{e grka u trbuhu mojemu.

10:11 I re~e mi: valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jezicima i carevima mnogima.

GLAVA 11

I dade mi se trska kao palica govore}i: ustani i izmjeri crkvu Bo`iju i oltar, i one {to se klanja-ju u njoj;

11:2 A portu {to je izvan crkve, izbaci napolje, niti je mjeri, jer je dana neznabo{cima; i grad sveti gazi}e ~etrdeset i dva mjeseca.

11:3 I da}u dvojici svojijeh svjedoka, i prorica}e hiljadu i dvjesta i {ezdeset dana obu~eni u vre}e.

11:4 Ovi su dvije masline i dva `i{ka {to stoje pred gospodarom zemaljskijem.

11:5 I ako im ko nepravdu u~ini, ogranj izlazi iz usta njihovijeh, i poje{e neprijatelje njihove; i ko htjedbude da im u~ini na`ao onaj valja da bude ubijen.

11:6 I ovi }e imati vlast da zatvore nebo, da ne padne da`d na zemlju u dane njihova proricanja; i ima}e vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kad god htjedbudu.

11:7 I kad svr{e svjedo~anstvo svoje, onda }e zvijer {to izlazi iz bezdana u~initi s njima rat, i pobijedi}e ih i ubi}e ih.

11:8 I tjelesa njihova ostavi}e na ulici grada velikoga, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gdje i Gospod na{ razapet bi.

11:9 I gleda}e neki od naroda i plemena i jezika i koljena tjelesa njihova tri dana i po, i ne}e dati da se njihova tjelesa metnu u grobove.

11:10 I koji `ive na zemlji, obradova}e se i razveseli}e se za njih, i sla}e dare jedan drugome, jer ova dva proroka mu~i{e one {to `ive na zemlji.

11:11 I poslije tri dana i po duh `ivota od Boga u|e u njih; i sta}e oba na nogama svojima, i strah veliki napade na one koji ih gledahu.

11:12 I ~u{e glas veliki s neba, koji im govori: izi|ite amo. I izi|o{e na nebo na oblacima, i vidje{e ih neprijatelji njihovi.

11:13 I u taj ~as zatrese se zemlja vrlo, i deseti djel grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena ~ovje~ijih; i ostali se upla{i{e, i da}e slavu Bogu nebeskome.

11:14 Zlo drugo pro|e; evo zlo tre}e ide brzo.

11:15 I sedmi an|eo zatrubi i posta}e veliki glasovi na nebesima govore}i: posta carstvo svijeta Gospoda na{ega i Hrista njegova, i carova}e va vijek vijeka.

11:16 I dvadeset i ~etiri starje{ine koje sje|ahu pred Bogom na prijestolima svojima, pado}e na lica svoja i pokloni}e se Bogu.

11:17 Govore}i: hvalimo te Gospode Bo`e svedr`itelju, koji jesi, i bje{e, i bi}e{, {to si primio silu svoju veliku, i caruje{.

11:18 I neznabo{ci se prognjevi{e, i do|e gnjev tvoj i vrijeme mrtvima da se sudi, i da se da plata

slugama tvojima, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena tvojega, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubi}e.

11:19 I otvori se crkva Bo`ija na nebu, i pokazase }ivot zavjeta njegova u crkvi njegovoj; i bi}e sijevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

GLAVA 12

I znak veliki pokazase na nebu: `ena obu~ena u sunce, i mjesec pod nogama njezinijem, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda.

12:2 I bje}e trudna, i vika}e od muke, i mu~a}e se da rodi.

12:3 I pokazase drugi znak na nebu, i gle, velika crvena a`daha, koja ima}e sedam glava, i deset rogova; i na glavama njezinijem sedam kruna;

12:4 I rep njezin odvu~e tre}inu zvijezda nebeskijeh, i baci ih na zemlju. I a`daha staja}e pred `enom koja }a}e da se porodi, da joj pro`dere dijete kad rodi.

12:5 I rodi mu{ko, sina, koji }e pasti sve narode s palicom gvozdеноm; i dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu.

12:6 A `ena ute~e u pustinju gdje ima}e mjesto pripravljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvjesta i {ezdeset dana.

12:7 I posta rat na nebu. Mihailo i an|eli njegovi udari}e na a`dahu, i bi se a`daha i an|eli njezini.

12:8 I ne nadvlada}e, i vi}e im se ne na|e mjesta na nebu.

12:9 I zba~ena bi a`daha velika, stara zmija, koja se zove |avo i sotona, koja vara sav vasioni svijet, i zba~ena bi na zemlju, i an|eli njezini zba~eni bi}e s njom.

12:10 I ~uh glas veliki na nebu koji govori: sad posta spasenije i sila i carstvo Boga na{ega, i oblast Hrista njegova; jer se zbaci opada~bra}e na{e, koji ih opada}e pred Bogom na{ijem dan i no}.

12:11 I oni ga pobijedi}e krvlju jagnjetovom i rije~ju svjedo~anstva svojega, i ne mari}e za `ivot svoj do same smrti.

12:12 Zato veselite se nebesa i vi koji `ivite na njima. Te{ko vama koji `ivite na zemlji i moru, jer |avo si|e k vama, i vrlo se rasrdio, znaju}i da vremena malo ima.

12:13 I kad vidje a`daha da zba~ena bi na zemlju, gonja{e `enu koja rodi mu{ko.

12:14 I `eni dana bi{e dva krila orla velikoga da leti u pustinju na svoje mjesto, gdje }e se hraniti vrijeme i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijina.

12:15 I ispusti zmija za `enom iz usta svojijeh vodu kao rijeku, da je utopi u rijeci.

12:16 I pomo`e zemlja `eni, i otvori zemlja usta svoja, i pro`drije rijeku koju ispusti zmija iz usta svojijeh.

12:17 I razgnjevi se zmija na `enu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje dr`i zapovijesti Bo`ije i ima svjedo~anstvo Isusa Hrista.

GLAVA 13

I stadoh na pijesku morskome; i vidjeh zvijer gdje izlazi iz mora, koja ima{e sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njezinijem deset kruna, a na glavama njezinijem imena hulna.

13:2 I zvijer koju vidjeh bija{e kao ris, i noge joj kao u medvjeda, i usta njezina kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i prijestol svoj, i oblast veliku.

13:3 I vidjeh jednu od glava njezinijeh kao ranjenu na smrt, i rana smrti njezine izlije~i se. I ~udi se sva zemlja iza zvijeri, i pokloni{e se zmiji, koja dade oblast zvijeri.

13:4 I pokloni{e se zvijeri govore}i: ko je kao zvijer? i ko mo`e ratovati s njom?

13:5 I dana joj bi{e usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da ~ini ~etrdeset i dva mjeseca.

13:6 I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime njegovo, i na ku}u njegovu, i na one koji `ive na nebu.

13:7 I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobijedi; i dana joj bi oblast nad svakijem koljenom i narodom i jezikom i plemenom.

13:8 I pokloni{e joj se svi koji `ive na zemlji kojima imena nijesu zapisana u `ivotnoj knjizi jagnjeta, koje je zaklano od postanja svijeta.

13:9 Ako ko ima uho neka ~uje.

13:10 Ko u ropstvo vodi, bi{e u ropstvo odveden; ko no`em ubije valja da on no`em bude ubijen. Ovdje je trpljenje i vjera svetijeh.

13:11 I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, i ima{e dva roga kao u jagnjeta; i govora{e kao a`daha.

13:12 I svu vlast prve zvijeri ~inja{e pred njom; i u~ini da zemlja i koji `ive na njoj pokloni se prvoj zvijeri kojoj se iscijeli rana smrtna.

13:13 I u~ini ~udesu velika, i u~ini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima.

13:14 I vara one koji `ive na zemlji znacima, koji joj bi{e dani da ~ini pred zvijeri, govore}i onima {to `ive na zemlji da na~ine ikonu zvijeri koja imade ranu smrtnu i osta `iva.

13:15 I bi joj dano da dade duh ikoni zvijerinoj, da progovori ikona zvijerina, i da u~ini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj.

13:16 I u~ini sve, male i velike, bogate i siromane, slobodnjake i robove, te im dade `ig na desnoj ruci njihovoj ili na ~elima njihovima,

13:17 Da niko ne mo`e ni kupiti ni prodati, osim ko ima `ig, ili ime zvijeri, ili broj imena njezina.

13:18 Ovdje je mudrost. Ko ima um neka izra~una broj zvijeri: jer je broj ~ovjekov i broj njezin {est stotina i {ezdeset i {est.

GLAVA 14

I vidjeh, i gle, jagnje staja{e na gori Sionskoj, i s njim sto i ~etrdeset i ~etiri hiljade, koji imahu ime oca njegova napisano na ~elima svojima.

14:2 I ~uh glas s neba kao glas voda mnogijeh, i kao glas groma velikoga; i ~uh glas guda~a koji gu|ahu u gusle svoje.

14:3 I pjevahu kao novu pjesnu pred prijestolom i pred ~etiri `ivotinje i pred starje{inama: i niko ne moga{e nau~iti pjesne, osim onijeh sto i ~etrdeset i ~etiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje.

14:4 Ovo su koji se ne opogani{e sa `enama, jer su djevstvenici, oni idu za jagnjetom kud god ono po|e. Ovi su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i jagnjetu.

14:5 I u njihovijem ustima ne na|e se prijevara, jer su bez mane pred prijestolom Bo`ijim.

14:6 I vidjeh drugoga an|ela gdje leti posred neba, koji ima{e vje~no jevan|elje da objavi onima koji `ive na zemlji, i svakome plemenu, i jeziku i koljenu i narodu.

14:7 I govora{e velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer do|e ~as suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.

14:8 I drugi an|eo za njim ide govore{i: pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnijem vinom kuvarstva svojega napoji sve narode.

14:9 I tre{i an|eo za njim ide govore{i glasom velikijem: ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi `ig na ~elo svoje ili na ruku svoju,

14:10 I on }e piti od vina gnjeva Bo`ijega, koje je nepomije{ano uto~eno u ~a{u gnjeva njegova, i bi}e mu~en ognjem i sumporom pred an|elima svetima i pred jagnjetom.

14:11 I dim mu~enja njihova izlazi}e va vijek vijeka; i ne}e imati mira dan i no} koji se poklanjaju zvijeri i ikoni njezinoj, i koji primaju `ig imena njezina.

14:12 Ovdje je trpljenje svetijeh, koji dr`e zapovijesti Bo`ije i vjeru Isusovu.

14:13 I ~uh glas s neba gdje mi govori: napi{i: blago mrtvima koji umiru u Gospodu otsad. Da, govori Duh, da po~inu od trudova svojijeh; jer djela njihova idu za njima.

14:14 I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sje|a{e kao sin ~ovje~ij, i ima{e na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp o{tar.

14:15 I drugi an|eo izi|e iz crkve vi~u{i velikijem glasom onome {to sjedi na oblaku: zamahni sr-

pom svojijem i `nji, jer do|e vrijeme da se `nje, jer se osu{i `ito zemaljsko.

14:16 I onaj {to sje|a{e na oblaku baci srp svoj na zemlju, i po`njevena bi zemlja.

14:17 I drugi an|eo izi|e iz crkve {to je na nebu, i ima{e i on kosijer o{tar.

14:18 I drugi an|eo izi|e iz oltara, koji ima{e oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom onome koji ima{e kosijer o{tri, govore{i: zamahni kosijerom svojijem o{trijem, i odre`i gro`|e vinograda zemaljskoga; jer ve} sazre{e puca njegova.

14:19 I baci an|eo kosijer svoj na zemlju, i obra vinograd zemaljski, i metnu u kacu velikoga gnjeva Bo`ijega.

14:20 I oto~i se kaca izvan grada, i izi|e krv iz kace tja do uzda konjma hiljadu i {est stotina potkali{ta.

GLAVA 15

I vidjeh drugi veliki znak na nebu i ~udo: sedam an|ela koji imahu sedam po{ljednijeh zala, jer se u njima savr{i gnjev Bo`ij.

15:2 I vidjeh kao stakleno more smije{ano s ognjem, i one {to pobijedi{e zvijer i ikonu njezinu, i `ig njezin, i broj imena njezina, gdje stoje na moru staklenome i imaju gusle Bo`ije;

15:3 I pjevahu pjesmu Mojsija sluge Bo`ijega, i pjesmu jagnjetovu, govore{i: velika su i divna djela tvoja, Gospode Bo`e svedr`itelju, pravedni su i istiniti putovi tvoji, care svetijeh.

15:4 Ko se ne}e poboovati tebe, Gospode, i proslaviti ime tvoje? Jer si ti jedan svet; jer }e svi neznao{ci do}i i pokloniti se pred tobom; jer se sudovi tvoji javi{e.

15:5 I poslije ovoga vidjeh, i gle, otvori se crkva skinije svjedostva na nebu,

15:6 I izi|o{e sedam an|ela iz crkve, koji imahu sedam zala, obu~eni u ~iste i bijele haljine od platna, i opasani po prsima pojasima zlatnijem;

15:7 I jedna od ~etiri `ivotinje dade sedmorici an|ela sedam ~a{a zlatnijeh napunjenijeh gnjeva Boga, koji `ivi va vijek vijeka.

15:8 I napuni se crkva dima od slave Bo`ije i od sile njegove; i niko ne moga{e do}i u crkvu, dok se ne svr{i sedam zala sedmorice an|ela.

GLAVA 16

I ~uh glas veliki iz crkve gdje govori sedmorici an|ela: idite, i izlijte sedam ~a{a gnjeva Bo`ijega na zemlju.

16:2 I otide prvi an|eo, i izli ~a{u svoju na zemlju; i posta{e rane zle i ljute na ljudima koji imaju `ig zvijerin i koji se klanjaju ikoni njezinoj.

16:3 I drugi an|eo izli ~a{u svoju u more; i posta krv kao od mrtvaca, i svaka du{a `iva umrije u moru.

16:4 I tre}i an|eo izli ~a{u svoju na rijeke i na izvore vodene; i posta krv.

16:5 I ~uh an|ela vodenoga gdje govori: pravedan si Gospode, koji jesi, i koji bje{e, i svet, {to si ovo sudio;

16:6 Jer proli{e krv svetijeh i proroka, i krv si im dao da piju, jer su zaslu`ili.

16:7 I ~uh drugoga iz oltara gdje govori: da, Gospode Bo`e svedr`itelju, istiniti su i pravi sudovi tvoji.

16:8 I ~etvrti an|eo izli ~a{u svoju na sunce, i dano mu bi da `e`e ljude ognjem.

16:9 I opali{e se ljudi od velike vru}ine, i huli{e na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokaja{e se da mu dadu slavu.

16:10 I peti an|eo izli ~a{u svoju na prijesto zvijerin; i carstvo njezino posta tamno, i `vakahu jezike svoje od bola.

16:11 I huli{e na ime Boga nebeskoga od bola i od rana svojijeh, i ne pokaja{e se od djela svojijeh.

16:12 I {esti an|eo izli ~a{u svoju na veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da se pripravi put carevima od istoka sun~anoga.

16:13 I vidjeh iz usta a`dahinijeh, i iz usta zvijerinijeh, i iz usta la`noga proroka, gdje izi|o{e tri ne~ista duha, kao `abe.

16:14 Jer su ovo duhovi |avolski koji ~ine ~ude sa i izlaze k carevima svega vasionoga svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svedr`itelja.

16:15 Evo idem kao lupe`; blago onome koji je budan i koji ~uva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegovu.

16:16 I sabra ih na mjesto koje se Jevrejski zove Armagedon.

16:17 I sedmi an|eo izli ~a{u svoju po nebu, i izi|e glas veliki iz crkve nebeske od prijestola govore}i: svr{i se.

16:18 I bi{e sijevanja munja i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakovo nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko.

16:19 I grad veliki razdijeli se na tri dijela, i gradovi neznabo`a~ki pado{e; i Vavilon veliki spome nu se pred Bogom da mu da ~a{u vina ljutoga gnjeva svojega.

16:20 I sva ostrva pobjego{e, i gore se ne na|o{e.

16:21 I grad veliki kao glava pade s neba na ljude; i ljudi huli{e na Boga od zla gradnoga, jer je velika muka njegovu vrlo..

GLAVA 17

I do|e jedan od sedam an|ela koji imahu sedam ~a{a, i govori sa mnom govore}i mi: hodi da ti poka`em sud kurve velike, koja sjedi na vodama mnogima;

17:2 S kojom se kurva{e carevi zemaljski, i koji `ive na zemlji opi{e se vinom kurvarstva njezina.

17:3 I uvede me duh u pusto mjesto; i vidjeh `enu gdje sjedi na zvijeri crvenoj koja bje{e puna imena hulnijeh i ima{e sedam glava i deset rogova.

17:4 I `ena bje{e obu~ena u porfiru i skerlet i naki}ena zlatom i kamenjem dragijem i biserom, i ima{e ~a{u u ruci svojoj punu mrzosti i pogan{tine kurvarstva svojega;

17:5 I na ~elu njezinu napisano ime: tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima.

17:6 I vidjeh `enu pijanu od krvi svetijeh i od krvi svjedoka Isusovijeh; i za-udih se ~udom velikijem kad je vidjeh.

17:7 I re~e mi an|eo: {to se ~udi{? Ja }u ti kazati tajnu ove `ene, i zvjeri {to je nosi i ima sedam glava i deset rogova.

17:8 Zvijer koju si vidio bje{e i nije, i izi}i }e iz bezdana i oti}i }e u propast; i udivi}e se koji `ive na zemlji, kojima imena napisana nijesu u knjigu `ivota od postanja svijeta, kad vidi zvijer koja bje-}e, i nije, i do}i }e opet.

17:9 Ovdje je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima `ena sjedi.

17:10 I jesu sedam careva. Pet je njih palo, i jedan jest, a drugi jo{ nije do{ao; a kad do|e za malo }e ostati.

17:11 I zvijer koja bje{e i nije, i ona je osmi, i jest od sedmorice i u propast ide.

17:12 I deset rogova, koje si vidio, to su deset careva, koji carstva jo{ ne primi{e, nego }e oblast kao carevi na jedno vrijeme primiti sa zvjeri.

17:13 Ovi jednu volju imaju, i silu i oblast svoju da}e zvjeri.

17:14 Ovi }e se pobiti s jagnjetom i jagnje }e ih pobijediti, jer je gospodar nad gospodarima i car nad carevima; i koji su s njim, jesu pozvani i izabrani i vjerni.

17:15 I re~e mi: vode, {to si vidio, gdje sjedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici.

17:16 I deset rogova, {to si vidio na zvjeri, oni }e omrznuti na kurvu, i opusto{i}e je i ogoluzniti, i meso njezino poje}e i sa`e}i }e je ognjem.

17:17 Jer je Bog dao u srca njihova da u~ine volju njegovu, i da u~ine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zvjeri, dok se svr{e rije~i Bo`ije.

17:18 I `ena, koju si vidio, jest grad veliki, koji ima carstvo nad carstvima zemaljskima.

GLAVA 18

I poslije ovoga vidjeh drugoga an|ela gdje silazi sa neba, koji ima{e oblast veliku; i zemlja se zasljetli od slave njegove.

18:2 I povika jakijem glasom govore}i: pade, pade Vavilon veliki, i posta stan |avolima, i tamnica svakome duhu ne~istome, i tamnica sviju ptica ne~istijeh i mrskijeh; jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode;

18:3 I carevi zemaljski s njom se kurva{e, i trgovci zemaljski obogati{e se od bogatstva slasti njezine.

18:4 I ~uh glas drugi s neba koji govori: izi|ite iz nje, narode moj, da se ne pomije{ate u grijeh njezine, i da vam ne naude zla njezina.

18:5 Jer grijesi njezini doprije{e tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njezine.

18:6 Platite joj kao {to i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po djelima njezinima: kojom ~a{om zahvati vama zahvatajte joj po dva puta onoliko.

18:7 Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i `alosti; jer govori u srcu svojemu: sjedim kao carica, i nijesam udovica, i `alosti ne}u vidjeti.

18:8 Za to }e u jedan dan do}i zla njezina: smrt i pla~ i glad, i sa`e}i }e se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi.

18:9 I zaplaka}e i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurva{e i bjesni{e, kad vide dim gorenja njezina,

18:10 Izdaleka stoje}i od straha muka njezinijeh i govore}i: jaoh! jaoh! grade veliki Vavilone, grade tvrđi, jer u jedan ~as do|e sud tvoj!

18:11 I trgovci zemaljski zaplaka}e i zajaukati za njom, {to njihovijeh tovara niko vi{e ne kupuje;

18:12 Tovara zlata i srebra i kamenja dragoga i bisera i uzvoda i porfire i svile i skerleta, i svakoga mirisnog drveta, i svakojakijeh sudova od fildi{a, i svakojakijeh sudova od najskupljega drveta, mjedi i gvo`|a i mermera,

18:13 I cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i ni{esteta i p{enice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i tjelesa i du{a ~ovje~ijih.

18:14 I vo}a `elja du{e tvoje otido{e od tebe, i sve {to je masno i dobro otide od tebe, i vi{e ga ne}e{ na}i.

18:15 Trgovci koji se ovijem tovarima obogati{e od nje, sta}e izdaleka od straha mu~enja njezina, pla~u}i i jau~u}i,

18:16 I govore}i: jaoh! jaoh! grade veliki, obu~eni u svilu i porfiru i skerlet, i naki}eni zlatom i kamenjem dragijem i biserom;

18:17 Jer u jedan ~as pogibe toliko bogatstvo! I svi gospodari od la|i, i sav narod u la|ama, i la|ari, i koji god rade na moru, stado{e izdaleka,

18:18 I vikahu, vidjev{i dim gorenja njezina, i govorahu: ko je bio kao ovaj grad veliki?

18:19 I baci{e prah na glave svoje, i povika{e pla~u}i i ridaju}i, govore}i: jaoh! jaoh! grade veliki, u kome se obogati{e svi koji imaju la|e na moru od bogatstva njegova, jer u jedan ~as opustje!

18:20 Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud va{ na njemu.

18:21 I uze jedan an|eo jak kamen veliki, kao kamen vodeni~ni, i baci u more govore}i: tako }e sa hukom biti ba~en Vavilon grad veliki, i ne}e se vi{e na}i;

18:22 I glas guda~a i pjeva~a i svira~a i truba~a ne}e se vi{e ~uti u tebi; i nikakav majstor ni od kva zanata ne}e se vi{e na}i u tebi, i huka kamenja vodeni~noga ne}e se ~uti u tebi;

18:23 I vidjelo `i{ka ne}e se vi{e svijetliti u tebi, i glas `enika i neveste ne}e vi{e biti ~uven u tebi; jer trgovci tvoji bijahu boljari zemaljski, jer tvoji~jem ~aranjem prevareni bi{e svi narodi.

18:24 I u njemu se na|e krv proro~ka i svetijeh, i sviju koji su pobijeni na zemlji.

GLAVA 19

I poslije ovoga ~uh glas veliki naroda mnogoga na nebu gdje govori: aliluja! spasenije i slava i ~ast i sila Gospodu na{emu;

19:2 Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, {to je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojijem, i pokajao krv slugu svojijeh od ruke njezine.

19:3 I drugom reko{e: aliluja! I dim njezin izla~a{e va vijek vijeka.

19:4 I pado{e dvadeset i ~etiri starje{ine, i ~etiri `ivotinje, i pokloni{e se Bogu koji sje|a{e na prijestolu, govore}i: amin, aliluja!

19:5 I glas izi|e od prijestola koji govori: hvalite Boga na{ega sve sluge njegove, i koji ga se boji~te, i mali i veliki.

19:6 I ~uh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogijeh, i kao glas gromova jakijeh, koji govore: aliluja! jer caruje Gospod Bog svedr`itelj.

19:7 Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer do|e svadba jagnjetova, i `ena njegova pripravila se;

19:8 I dano joj bi da se obu~e u svilu ~istu i bijelu: jer je svila pravda svetijeh.

19:9 I re~e mi: napi{i: blago onima koji su pozvani na ve~eru svadbe jagnjetove. I re~e mi: ove su rije~i istinite Bo`ije.

19:10 I padnuv{i pred nogama njegovima poklonih mu se; i re~e mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i bra}a tvoja koja imaju svjedo~anstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedo~anstvo Isusovo Duh Proro{tva.

19:11 I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sje|a{e na njemu zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje.

19:12 A o~i su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i ima{e ime napisano, kojega niko ne zna do on sam.

19:13 I bje{e obu~en u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rije~ Bo`ija.

19:14 I vojske nebeske i|ahu za njim na konjima bijelijem, obu~ene u svilu bijelu i ~istu.

19:15 I iz usta njegovijeh izi|e ma~ o{tar, da nji~me pobije neznabo{ce; i on }e ih pasti s palicom gvozdenom; i on gazi kacu vina i srdnje i gnjeva Boga svedr`itelja.

19:16 I ima na haljini i na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima.

19:17 I vidjeh jednoga an|ela gdje stoji na suncu i povika glasom velikijem govore}i svima pticama koje lete ispod neba: do|ite i skupite se na veliku ve~eru Bo`iju,

19:18 Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede na njima, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh.

19:19 I vidjeh zvijer i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s onijem {to sjedi na konju i s vojskama njegovijem.

19:20 I bi uhva}ena zvijer, i s njom la`ni prorok koji u`ini pred njom znake kojima prevari one koji primi}e `ig zvijerin i koji se poklanjaju ikoni njezinj: `ivi bi}e ba~eni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom.

19:21 A ostali pobijeni bi}e ma~em onoga {to sjedi na konju, koji izi|e iz usta njegovijeh: i sve se ptice nasiti}e od mesa njihova.

GLAVA 20

I vidjeh an|ela gdje silazi s neba, koji ima}e klju~ od bezdana i verige velike u ruci svojoj.

20:2 I uhvati a`dahu, staru zmiju, koja je |avo i sotona, i sveza je na hiljadu godina,

20:3 I u bezdan baci je, i zatvori je, i zape~ati nad njom, da vi}e ne prela{}uje naroda, dok se ne navr{i hiljada godina; i potom valja da bude odrije}ena na malo vremena.

20:4 I vidjeh prijestole, i sje|ahu na njima, i dade im se sud, i du}e isje~enijeh za svjedo~anstvo Isusovo i za rije~ Bo`iju, koji se ne pokloni}e zvi- jeri ni ikoni njezinj, i ne primi}e `iga na ~elima svojim i ruci svojoj; i o`ivlje}e i carova}e s Hristom hiljadu godina.

20:5 A ostali mrtvaci ne o`ivlje}e, dokle se ne svr{i hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje.

20:6 Bla`en je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego }e biti sve{tenici Bogu i Hristu, i carova}e s njim hiljadu godina.

20:7 I kad se svr{i hiljada godina, pusti}e se sotona iz tamnice svoje,

20:8 I izi}i }e da vara narode po sva ~etiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojijeh je broj kao pijesak morski.

20:9 I izi|o}e na {irinu zemlje, i opkoli}e oko svetijeh, i grad ljubazni; i si|e oganj od Boga s neba, i pojede ih.

20:10 I |avo koji ih vara}e bi ba~en u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvijer i la`ni prorok; i bi}e mu~eni dan i no} va vijek vijeka.

20:11 I vidjeh veliki bijel prijestol, i onoga {to sje|a}e na njemu, od ~ijega lica bje`a}e nebo i zemlja, i mjesta im se ne na|e.

20:12 I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvori}e; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga `ivotaj; i sud primi}e mrtvaci kao {to je napisano u knjigama, po dijelima svojima.

20:13 I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dado}e svoje mrtvace; i sud primi}e po djelima svojim.

20:14 I smrt i pakao ba~eni bi}e u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt.

20:15 I ko se ne na|e napisan u knjizi `ivotaj, ba~en bi u jezero ognjeno.

GLAVA 21

I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja pro|o}e, i mora vi}e nema.

21:2 I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjestaj ukra}ena mu`u svojemu.

21:3 I ~uh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Bo`ije me|u ljudima, i `ivlje}e s njima, i oni }e biti narod njegov, i sam Bog bi}e s njima Bog njihov.

21:4 I Bog }e otrti svaku suzu od o~iju njihovijeh, i smrti ne}e biti vi}e, ni pla~a, ni vike, ni bolesti ne}e biti vi}e; jer prvo pro|e.

21:5 I re~e onaj {to sje|a}e na prijestolu: evo sve novo tvorim. I re~e mi: napi{i, jer su ove rije~i istinite i vjerne.

21:6 I re~e mi: svr{i se. Ja sam alfa i omega, po~etak i svr{etak. Ja }u `ednome dati iz izvora vode `ive za badava.

21:7 Koji pobijedi, dobi}e sve, i bi}u mu Bog, i on }e biti moj sin.

21:8 A stra}lživima i nevjernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vra-arima, i idolopoklo-nicima, i svima la`ama, njima je dijel u jezeru {to gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga.

21:9 I do|e k meni jedan od sedam an|ela koji imahu sedam ~a{a napunjenijeh sedam zala po{lje-dnjijeh, i re~e mi govore}i: hodi da ti poka`em ne-vjestu, jagnjetovu `enu.

21:10 I odvede me u duhu na goru veliku i viso-ku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusolim, gdje silazi s neba od Boga,

21:11 I ima}e slavu Bo`iju; i svjetlost njegova bija}e kao dragi kamen, kao kamen jaspis svijetli,

21:12 I ima}e zid veliki i visok, i ima}e dvanae-stora vrata, i na vratima dvanaest an|ela, i imena napisana, koja su imena dvanaest koljena Izrailje-vijeh.

21:13 Od istoka vrata troja, i od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja.

21:14 I zid gradski ima}e dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola jagnjetovijeh.

21:15 I onaj {to govora}e sa mnom, ima}e trsku zlatnu da izmjeri grad i vrata njegova i zidove nje-gove.

21:16 I grad na ~etiri ugla stoji, i du`ina je nje-gova tolika kolika i {irina. I izmjeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkali{ta: du`ina i {irina i visina jednaka je.

21:17 I razmjeri zid njegov na sto i ~etrdeset i ~etiri lakta, po mjeri ~ovje~ijoj, koja je an|elova.

21:18 I bje}e gra|a zidova njegova jaspis, i grad zlato ~isto, kao ~isto staklo.

21:19 I temelji zidova gradskih bijahu ukra}e-ni svakijem dragijem kamenjem: prvi temelj bija}e jaspis, drugi saphir, tre}i halkidon, ~etvrti smaragd,

21:20 Peti sardoniks, {esti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist.

21:21 I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice gradske bijahu zlato ~isto, kao staklo presvijetlo.

21:22 I crkve ne vidjeh u njemu: jer je njemu cr-kva Gospod Bog svedr`itelj, i jagnje.

21:23 I grad ne potrebuje ni sunca ni mjeseca da svijetle u njemu; jer ga slava Bo`ija prosvijetli, i `i`ak je njegov jagnje.

21:24 I narodi koji su spaseni hodi}e u vidjelu njegovu, i carevi zemaljski donije}e slavu i ~ast svoju u njega.

21:25 I vrata njegova ne}e se zatvorati danju, jer ondje no}i ne}e biti.

21:26 I donije}e slavu i ~ast neznabo`aca u nje-ga.

21:27 I ne}e u njega u}i ni{ta pogano, i {to ~ini mrzost i la`, nego samo koji su napisani u `ivotnoj knjizi jagnjeta.

GLAVA 22

I pokaza mi ~istu rijeku vode `ivota, bistru kao kristal, koja izla`a}e od prijestola Bo`ijega, i ja-gnjetovala.

22:2 Nasred ulica njegovijeh i s obje strane rije-ke drvo `ivota, koje ra|a dvanaest rodova daju}i svakoga mjeseca svoj rod; i li}e od drveta bija}e za iscjeljivanje narodima.

22:3 I vi}e ne}e biti nikakve prokletinje; i prije-stol Bo`ij i jagnjetov bi}e u njemu; i sluge njegove poslu`iva}e ga.

22:4 I gleda}e lice njegovo, i ime njegovo bi}e na ~elima njihovima.

22:5 I no}i tamo ne}e biti, i ne}e potrebovati vi-djela od `i{ka, ni vidjela sun~anoga, jer }e ih oba-sjavati Gospod Bog, i carova}e va vijek vijeka.

22:6 I re~e mi: ovo su rije~i vjerne i istinite, i Gospod Bog svetijeh proroka posla an|ela svojega da poka`e slugama svojim {ta }e biti skoro.

22:7 Evo }u do}i skoro: blago onome koji dr`i rije~i proro{tva knjige ove.

22:8 I ja Jovan vidjeh ovo i ~uh; i kad ~uh i vi-djeh, padoh da se poklonim na noge an|ela koji mi ovo pokaza.

22:9 I re~e mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i bra}a tvoja proroci i oni koji dr`e rije~i proro{tva knjige ove. Bogu se pokloni.

22:10 I re~e mi: ne zape~a}avaj rije~i proro{tva knjige ove; jer je vrijeme blizu.

22:11 Ko ~ini nepravdu, neka ~ini jo{ nepravdu; i ko je pogan, neka se jo{ pogani; i ko je pravedan, neka jo{ ~ini pravdu; i ko je svet neka se jo{ sveti.

22:12 I evo }u do}i skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po djelima njegovijem.

22:13 Ja sam alfa i omega, po~etak i svr{etak, prvi i po{ljednji.

22:14 Blago onome koji tvori zapovijesti njegove, da im bude vlast na drvo `ivota, i da u|u na vrata u grad.

22:15 A napolju su psi i vra~ari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki koji ljubi i ~ini la`.

22:16 Ja Isus poslah an|ela svojega da vam ovo posvjedo~i u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda Danica.

22:17 I Duh i nevjesta govore: do|i. I koji ~uje neka govori: do|i. I ko je `edan neka do|e, i ko ho}e neka uzme vodu `ivota zabadava.

22:18 Jer svjedo~im svakome koji ~uje rije~i proro{tva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog }e nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj;

22:19 I ako ko oduzme od rije~i knjige proro{tva ovoga, Bog }e oduzeti njegov dijel od knjige `ivota, i od grada svetoga, i od onoga {to je napisano u knjizi ovoj.

22:20 Govori onaj koji svjedo~i ovo: da, do}i }u skoro! Amin. Da, do|i, Gospode Isuse.

22:21 Blagodat Gospoda na{ega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.